

perpetuò motu, perenniq; luminis & virtutù effluxu conservat; sed & nova nonnunquam prioribus addit, eaq; vicissim, ubi quod in mandatis habuerunt expeditum est, velut in fumum aut nihilum convertit. Ethic est primus ille, quem Cometæ respiciunt, finis s. scopus, Gloria nimirum divini Numinis.

Sed ut nihil est primo creationis tempore productum, quod non vergat ad hominum salutem; ita nec hodiè quicquam in mundi scenam de novo velut introducitur, quin tendat simul ad eundem finem. Cometa proinde, sicut inter astra laudem & honorem DEI decantat, ita hominum ad salutem accensus cum aliis, quæ nobis inserviunt, sideribus in cælo refulget.

Sed quid Claudianus:

Et nunquam terris spectatum impune Cometen?

Item vulgus ex proverbio græcorum: Οὐδεὶς κομήτης ὄσσις ἀκακὸν φέρει, i. e. *Nullus Cometes visus, qui malum nõ ferat?* Fateri cogor, quod ex historiâ constat, plurima mala Cometam insecuta nonnunquã fuisse, quod, ne ad prisca tempora abeam, hoc ævo, cum primis post cometiferum annum 1618. ipsi nos experti sumus. Verùm quid hoc prohibet, quo minùs adhuc ad hominum salutem accendi Cometa dici possit? cum ipsa mala s. pænæ, s. castigationis ex intentione divinâ bonis eò cedant, tantùm abest, ut signa mali, si quæ dantur, illum finem ultimato non respiciant. Esto igitur, Cometam semper mali quid portendere, certum tamen est, eum nobis malum illud nequaquã obtrudere, sed severiore vultu securos tantùm monere, ut caveant sibi, precibusq; devotis, vitæq; suæ emendatione malum imminens subterfugiant. Huc spectat, quod S. Augustinus in libro de urbis excidio tomo 9. dixit de quodam seu Comete seu, ut Ricciolus loquitur, chaumate, quod iminebat circa annum 496. Constantinopolitanæ urbi. *Volens siquidem DEUS, ait S. August. terrere civitatem, & terrendo emendare, terrendo convertere, terrendo mundare &c. Noctis initio tenebrante jam mundo visa est ignea; vubes ab Oriente primo parva, deinde paulatim ut accedebat super civitatem ita crescebat, donec toti urbi ingens terribiliter immineret. Videbatur horrenda flamma pendere, nec odor sulphuris deerat: Omnes ad Ecclesiam confugiebant, non capiebat multitudinem locus: Baptismum extorquebat quisq; à quo poterat &c. Quid dicemus, concludit deniq;, utrum ira ista DEI an potius misericordia fuit? Prorsus sic solent manus erigi ad feriendum, & consternato illo, qui feriendus erat, miseratione revocari.*

Non tamen semper malorum signa Cometas esse, quin potiùs, licet plurimi sint infelices, nonnullos fausti quid secum trahere videtur, si

non